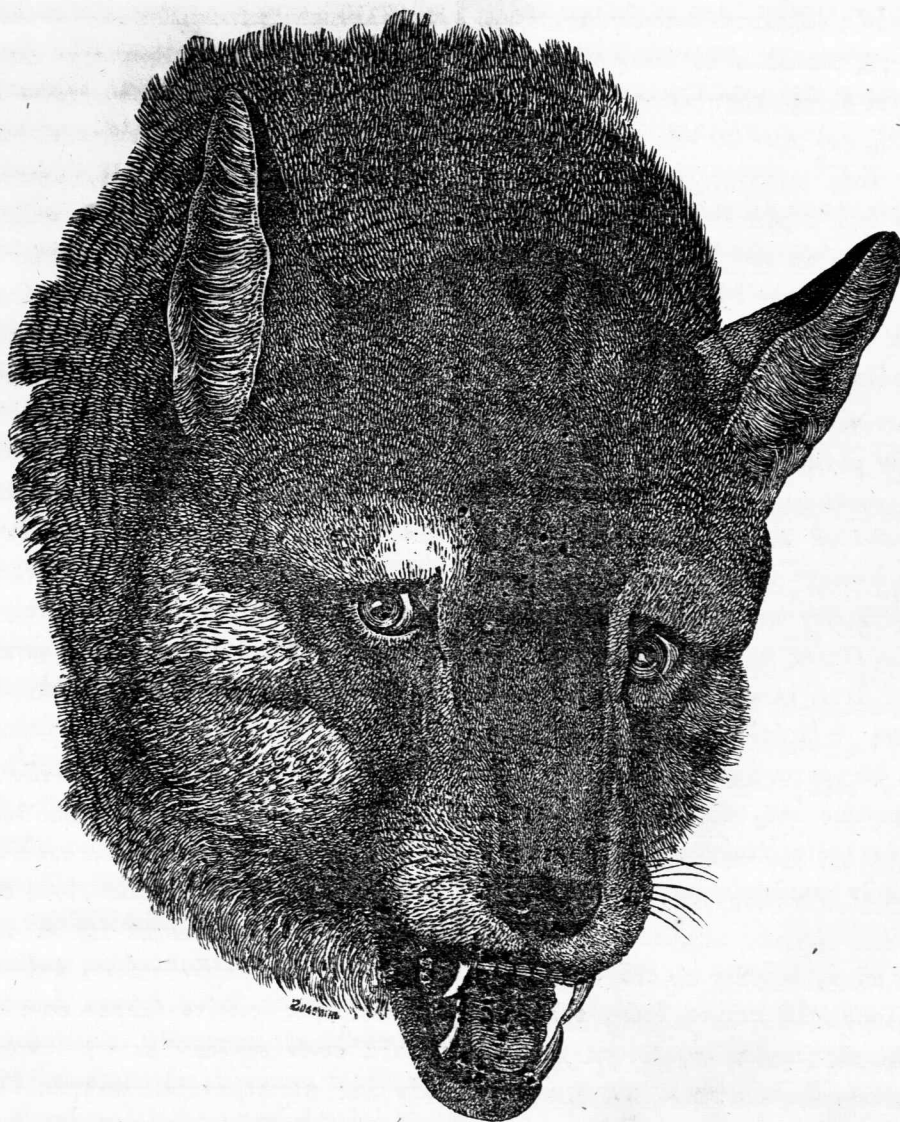

καταδιωκόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰνδοῦ, εἰσῆλθεν εἰς τινὰ πόλιν, ὅπου ὁ Ἰνδὸς ἐνῆξεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου· ἀλλ' ὁ Ἰσπανὸς ἐδικαιολογήθη λέγων, ὅτι ὁ Ἰνδὸς ψεύδεται· διότι τὸν ἵππον τοῦτον ἀνέθρεψε πρὸ χρόνων, ἀγοράσας αὐτὸν, πῶλον ἔτι ὄντα, ἐπὶ τινος τῶν πανηγύρεων τῆς Σιβιλλίας. Ὁ δὲ Ἰνδὸς ἐλέπων ὅτι οἱ δικασταὶ δι' ἑλλειψιν ἀποδείξεων ἔμελλον νὰ ἀποφασίσωσιν ὑπὲρ τοῦ ψεύστου φαρμακοπώλου, ἐκβαλὼν τὸ ἐπανωρόρεμα αὐτοῦ ἐκάλυψεν εὐθέως τὴν κεφαλὴν τοῦ ζώου, καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς

τοὺς δικαστάς, ἐπειδὴ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ὁ ἀντίδικός μου προβάλλει, ὅτι τὸν ἵππον τοῦτον ἀνέθρεψεν ἐκ νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας, προτείνω νὰ εἶπῃ κατὰ ποῖον ὀφθαλμὸν ὁ ἵππος εἶναι ἀλλοιθῶρος; ὁ Ἰσπανὸς ἀπεκρίθη ἐν τῷ ᾄμα, κατὰ τὸν δεξιόν· ἀλλὰ τότε ὁ Ἰνδὸς ἀνακλύπτων τὸν ἵππον, Κύριοι, εἶπε, παρατηρήσατε ὅτι ὁ ἵππος μου δὲν εἶναι ἀλλοιθῶρος οὔτε κατὰ τὸν δεξιόν, οὔτε κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμόν· οἱ δὲ δικασταὶ πεισθέντες ἐδικαίωσαν τὸν Ἰνδὸν καὶ ἀπέδωκαν εἰς αὐτὸν τὸν ἵππον αὐτοῦ.

ΤΟ ΘΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΖΕΒΩΔΑΝ.

Ἐν ἔτει 1764 ἀνεφάνη κατὰ τὸ Ζεβωδάν ἐπαρχίαν τῆς Γαλλίας, ὁ ὑπερμεγέθης ἄγριος λύκος τοῦ ποίου ἡ ἀνωθεν εἰκονογραφία παριστᾷ τὴν κεφαλὴν, καὶ ὅστις ἐν διαστήματι δεκαπέντε περίπου μηνῶν

ἐπέφερε τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν φρίκην εἰς ταύτην καὶ πολλὰς ἄλλας τοῦ Γαλλικοῦ κράτους ἐπαρχίας. Ἰδοὺ πῶς περιγράφει τὸ συμβᾶν τοῦτο χειρόγραφόν τι σωζόμενον ἐν τῇ βασιλικῇ τῶν Παρισίων βιβλιοθήκῃ.

Τὸ θηρίον τοῦτο ἀφοῦ ἐπέφερε ἐν διαστήματι τεσσάρων μηνῶν τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν φρίκην εἰς τὰς πεδιάδας καὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, μετέβη εἰς τὴν τοῦ ἁγίου Ἀλθανοῦ, ὅπου ἐξηκολούθησε τὰς καταστρεπτικὰς αὐτοῦ ἐφορμὰς, φονεύων καὶ ἀρπάζων ὄχι μόνον ζῶα, ἀλλὰ καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας. Ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ τρόμου τεταραγμένη φαντασία τῶν χωρικῶν κατήντησεν αὐτοὺς νὰ διηγῶνται διαφόρους τερατώδεις καὶ ἀπιθάνους παραδοξολογίας περὶ τοῦ θηρίου τούτου· διότι οἱ μὲν ἐξωγράφον αὐτὸ ὡς ἀλλόκοτον ὑπερμέγεθες θηρίον, οἱ δὲ ὡς τέρας τῆς φύσεως, οἱ δὲ δι᾽ ἰσχυρίζοντο ὅτι εἶναι ἄτρωτον, οἱ δὲ τέλος διηγοῦντο, ὅτι καὶ τὸ ἤκουσαν νὰ ὁμιλῇ, καὶ φήμη διεδόθη πανταχοῦ, ὅτι τὸ τέρας τοῦτο εἶναι καταχθόνιος καὶ καταστρεπτικὸς δαίμων ὑπὸ μορφήν θηρίου. Ἡ Δημαρχία τῆς Μάνδης ἐψήφισεν ἀμοιβὴν 200 φράγκων εἰς τὸν φονεύσαντα τὸ θηρίον· τὰ δὲ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τῆς Λαγκεδόκης 2000 φράγκων· ἀλλὰ πᾶσα προσπάθεια κατ' αὐτοῦ ἀπέβη ἄπρακτος.

Ἐρημωθέντων τῶν ἀγρῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, διακοπείσων τῶν μεταξὺ τῶν χωρίων σχέσεων, νεκρωθέντος τοῦ ἐπιτοπίου ἐμπορίου καὶ κινδυνεύόντων τῶν χωρικῶν νὰ λιμοκτονήσωσιν, ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἔπεμψε κατ' αὐτοῦ ὀλόκληρον λόχον πυροβολιστῶν βοηθούμενον ὑπὸ χιλιῶν διακοσίων ὀπλισμένων χωρικῶν, οἵτινες περιεκύκλωσαν τὸ θηρίον, τὸ ὅποιον ὅμως, μετὰ ἱκανῶν ὥρων πυροβολισμὸν, διέφυγεν ἄτρωτον· ὁ δὲ ἐπίσκοπος τῆς Μάνδης ἐξέδωκε θέσπισμα διατάττον δημοσίους προσευχάς, νηστείας καὶ λιταναίας ὑπὲρ τῆς καταπαύσεως τοῦ κακοῦ, καὶ αἱ ἐκκλησίαι ἠνεώχθησαν καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, ὡς ἐν καιρῷ τῶν μεγίστων δημοσίων συμφορῶν.

Περὶ δὲ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1765 πέντε παῖδες ἡλικίας 12 περίπου ἔτῶν, φυλάττοντες ποίμνιον ἐπὶ τῆς κορυφῆς λόφου τινὸς μετὰ δύο δεκαστῶν κοραίων, προσεβλήθησαν αἴφνης ὑπὸ τοῦ θηρίου· βλέποντες δὲ τὸν ἄφρευκτον κίνδυνον ὤρμησαν καὶ ἐπέφεραν κατ' αὐτοῦ πολλὰ κτυπήματα διὰ τῶν ἐπὶ τῶν ῥάβδων αὐτῶν λογχῶν, ἀλλὰ τὸ θηρίον, χωρὶς νὰ ταραχθῇ ποσῶς, ἤρπασεν ἕνα ἐξ αὐτῶν καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν· οἱ παῖδες ἐξηκολούθησαν

κυνηγοῦντες τὸ θηρίον, μέχρις οὗ τοῦτο εἰσῆλθεν ἐντὸς βορβορώδους λάκου, ὅπου βυθισθὲν μέχρι τῆς κοιλίας, δὲν ἠδύνατο νὰ κινηθῇ εἰμὴ πολλά βραδέως· οἱ δὲ παῖδες προφθάσαντες ἐκτύπουν αὐτὸ κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐντὸς τοῦ στόματος, τὸ ὅποιον βρυχώμενον ἤνοιγε συνεχῶς, καὶ ἐπὶ τέλους ἐβίασαν νὰ παραιτήσῃ τὴν λείαν αὐτοῦ· ὅλος ὁ κόσμος ἐθαύμασε τὴν ἀνδρείαν τῶν παίδων τούτων, Γάλλος δέ τις ποιητῆς ἔγραψεν ὀλόκληρον ἐπικὸν ποίημα ἐξυμνῶν τὴν γενναϊότητα αὐτῶν· ταῦτοχρόνως σχεδὸν, γυνὴ τις προσβλήθεῖσα ὑπὸ τοῦ θηρίου, ἐπέφερε κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καιρίαν πληγὴν διὰ τινος λόγχης τὴν ὁποίαν ἐκράτει, ἀλλὰ τὸ θηρίον ἔφυγε βρυχώμενον τρομερῶς.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην μόνον ἀντικείμενον ὁμιλίας ἐν Γαλλίᾳ ὑπῆρχον τὰ κακουργήματα καὶ αἱ καταστροφαὶ τοῦ θηρίου τοῦ Ζεβωδάν· πόσους ἀνθρώπους ἐφόνευσε, πόσους ἐπλήγωσε, πόσα ποίμνια ἤρῃμωσε, κατὰ ποίαν ὥραν ἐξέρχεται, ποῦ διακρίβει, πῶς ἐφορμᾷ, πῶς ὑπερασπίζεται καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἐπὶ τέλους αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Ζεβωδάν καὶ τῆς Ἀουβερνάγης ᾗξησαν τὴν ἀμοιβὴν τῶν 2200 φράγκων εἰς δέκα χιλιάδας φράγκα καὶ γενικὴ ἐκστρατεία ἐσχεδιάσθη κατὰ τοῦ θηρίου τοῦ Ζεβωδάν συγκατεμένη ἐξ 20 χιλιάδων ὀπλοφόρων· ἡ δὲ Γαλλικὴ κυβέρνησις προσεκάλεσε διὰ διατάγματος ὅλους τοὺς περιφήμους κυνηγοὺς τοῦ κράτους, ὅπως συγκεντρωθῶσι καὶ προσβάλωσιν ὁμοίως τὸν τρομερὸν τοῦτον κοινὸν ἐχθρόν.

Ἡ προσδιορισθεῖσα ἀμοιβὴ τῶν 10 χιλιάδων φράγκων, αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Βασιλέως καὶ ἡ δόξα τοῦ νὰ φονεύσῃ τις τὸ εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν Εὐρώπην γνωστὸν θηρίον τοῦ Ζεβωδάν, ἴσως δὲ καὶ τὸ εὐγενὲς φιλόανθρωπον αἶσθημα τοῦ νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν τούτων ἀπὸ τὰς αἰμοδόρους καταστροφὰς τοιοῦτου τερατώδους ἐχθροῦ, ταῦτα πάντα συνεκέντρωσαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ζεβωδάν τοὺς περιφημοτέρους κυνηγοὺς ὧν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Γαλλίας, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων προῦκάλεσεν ἡ κυβέρνησις εὐγενῆ τινὰ Νορμανδὸν περίφημον κυνηγὸν τῶν λύκων, ὅστις, ὡς ἔλεγον, εἶχεν ἤδη φονεύσει εἰς διαφόρους ἐπαρχίας ὑπὲρ τὰ 1200 τῶν ζώων τούτων, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἀφίξις ᾗξησ

τὸν ἀριθμὸν τῶν πανταχόθεν συρρέοντων κυνηγῶν· καὶ ἡ ἐποχὴ αὕτη ὁμοίαζε τὴν τῶν ἡρωϊκῶν χρόνων, καθ' οὓς τὸ ἄνθος τῶν κυνηγῶν τῆς Ἑλλάδος ἐφωπλίσθη διὰ τὴν ἐξολοθρεύσιν τὸν Ἑρμάνθιον Κόπρον. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὸ θηρίον τοῦ Ζεβωδᾶν ἐπληρώθη μὲν πολλάκις, ἀλλὰ δὲν ἐφρονέυθη· γενόμενον δὲ ἀφανὲς ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, ἤλπιζον ὅτι ἤθελεν ἴσως ἀποθάνει ἐκ τῶν πληγῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνεφάνη πάλιν ἐπίσης αἰμαδόρον ὥς καὶ πρότερον· ἐφαντάσθησαν τότε τὰ φαρμακώτωςι πρόβατα τινὰ καὶ τὰ ῥίψωσιν εἰς αὐτὸ, ἀλλὰ τὸ θηρίον κατέφαγεν αὐτὰ χωρὶς τὴν δοκιμάσθαι οὐδεμίαν βλάβην· οἱ δὲ κυνηγοὶ καὶ λοιποὶ ὀπλοφόροι ἀπαυδήσαντες ἀνεχώρησαν εἰς τὰ ἴδια.

Ἐπὶ τέλους κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα τοῦ ἔτους 1765 ὁ Βασιλεὺς Λουδοβίκος ΙΕ' διέταξε τακτικὴν ἐκστρατείαν ὅλων τῶν βασιλικῶν κυνηγῶν καὶ τῶν εὐγενῶν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ τάγματος τοῦ ἀγίου Λουδοβίκου, οἵτινες περικυκλώσαντες τὰ δάση τῆς Ῥεζέρβης εἰς τὴν Ἀουβερνίαν διεσκόρπισαν τοὺς κυνηγετικούς κύνες πρὸς ἔρευναν τοῦ θηρίου· εἰς δὲ τὰς 20 Σεπτεμβρίου ὁ ἀρχικυνηγὸς τοῦ Βασιλέως, παραφυλάττων στενωπὴν δίοδον, εἶδεν ἐρχόμενον διὰ μονοπατίου τὸ θηρίον τοῦ Ζεβωδᾶν, ἔχον πρὸς αὐτὸν ἐστραμμένην τὴν πλευράν, καὶ εὐθέως ἔρριψε κατ' αὐτοῦ πυροβόλον ἐμπεριέχον σφαῖραν μιᾶς λίτρας καὶ πέντε βολῶν πυρίτιδα· ὁ δὲ κρότος τοῦ πυροβόλου ὑπῆρξε τοσοῦτον θορυβώδης, ὥστε ὤθησε τὸν κυνηγὸν δύο βήματα πρὸς τὰ ὀπίσω, τὸ δὲ θηρίον πληρωθὲν εἰς τὴν πλευράν καὶ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, ἔπεσε μὲν ἄλλ' εὐθέως ἐγερθὲν ὤρμησε κατὰ τοῦ ἀρχικυνηγοῦ, ὅστις μὴ λαβὼν καιρὸν νὰ πληρώσῃ ἐκ δευτέρου τὸ πυροβόλον αὐτοῦ, ἔκραξεν εἰς βοήθειαν. Ἀξιωματικὸς δὲ τις τοῦ Δουκὸς τῆς Ὁρλεάνης προσδραμὼν ἔρριψε κατὰ τοῦ θηρίου τὸ πυροβόλον αὐτοῦ, τοῦ ὁποῦ οὐκ ἔσφαῖρα προσέβηκε τὰ μεταξὺ τῶν μηρῶν τοῦ ζώου, καὶ τὸ θηρίον, ἀφοῦ ἔκαμεν ἔτι τινὰ βήματα, ἐξηπλώθη νεκρὸν κατὰ γῆς. Οἱ κατὰ καιροὺς προσβληθέντες ὑπὸ τοῦ θηρίου χωρικοὶ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν προσκληθέντες ἀνεγνώρισαν τὸ τρομερὸν θηρίον τοῦ Ζεβωδᾶν, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον καιρὸν διέχρε τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν φρίκην εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐ-

τῶν· εὗρον δὲ πρὸς τούτοις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὴν οὐλὴν τῆς πληγῆς, τὴν ὁποίαν ἐπέφερε κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διὰ τῆς λόγχης ἡ γυνή, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλήσαμεν ἀνωτέρω.

Τὸ θηρίον ἐζύγισε μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ 130 Γαλλικὰς λίτρας, εἶχε δὲ μῆκος 5 Γαλλικῶν ποδῶν καὶ 7 δακτύλων· περιφέρειαν δὲ τριῶν ποδῶν καὶ ὕψος 32 δακτύλων· καὶ 40 ὀδόντας, ἦτοι 18 ἐπὶ τῆς ἄνω καὶ 22 ἐπὶ τῆς κάτω γνάθου.

Οἱ δὲ κυνηγοὶ ἐσυμπέραναν ὅτι ἦτον ἡλικίας ὀκτώ ἐτῶν.

ΠΕΡΙ ΜΙΑΣΜΑΤΩΝ.

Ἡ γῆνις σφαῖρα περιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ καλουμένου ἀέρος, συγκειμένου ἐκ δύο ἀέρων, τοῦ ὀξυγόνου δηλονότι καὶ τοῦ νιτρογόνου· καὶ τὸ μὲν ὀξυγόνον καθὸ ἀναγκαῖον εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων, καὶ εἰς καὶ τῶν σωματῶν, καλεῖται ἕνεκα τούτων αὐτῶν τῶν ἰδιοτήτων ζεῖδωρος ἀήρ, ὡς ζωὴν δηλονότι δωρούμενος· ἐξεναντίας δὲ τὸ νιτρογόνον ἔχον βλαπτικὴν ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν ζώων, καθ' ὅσον ἐν τούτῳ ἐγκλεισμένα ταῦτα ἀποθνήσκουσι, πνιγνὸν ἀέριον ὠνομάσθη.

Διὰ τῆς σήψεως ὀργανικῶν, ἰδίως δὲ ζωϊκῶν σωματῶν, ἀναπτύσσονται ἀέρια, διὰ τῆς δυσωδίας αὐτῶν γνωριζόμενα· ἐὰν δὲ τὰ τοιαῦτα κατὰ περισσόν τι ποσὸν μετὰ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἀναμιχθῶσιν, ὁ ἀήρ ἀποκαθιστάμενος μᾶλλον ἀκάθαρτος, βλαβερὸς ἀποβαίνει ἀναπνεύμενος· ἡ διαρκὴς τοιοῦτου ἀέρος ἐπιβρῶθι ἐπιβλαβὴς ἐπὶ τῆς υἱείας ἐνεργοῦσα, νοσήματα γεννᾷ· καὶ τὸν ἐφθαρμένον τοῦτον ἀέρα μίasma ὀνομάζομεν· τὴν ὑπαρξίν τῶν μiasμάτων αἰσθανόμεθα συνήθως διὰ τῆς ὀσφρήτους, ὁσάκις εἰσερχόμεθα εἰς νοσοκομεῖα, εἰς στρατῶνας καὶ εἰς σωφρονιστήρια, ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅπου συρρέει πολυανθρωπία, καὶ τακτικοῦ ἀερισμοῦ μὴ λαμβάνοντος χώραν, φθείρεται ὁ ἀήρ καὶ μιάσματα γεννῶνται· τὰ ἀποτελέσματα δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐνεργείας τῶν τοιούτων miasmātōn συνίστανται εἰς ἰδιόζουσαν τινὰ ἀδιαθεσίαν καὶ ἀνορεξίαν· ὠχρίωσιν ἐντεῦθεν οἱ ἀνθρώποι καὶ μαραίνονται, καὶ τοῦ προσώπου τῆς ζωηρότητος στεροῦνται, καὶ ὑπὸ κα-